

Nu cu mult timp în urmă, în apropierea Centrului școlar profesional de construcții din Capitală se afla un teren viran. Datorită interesului manifestat de conducerea școlii, timp de două săptămîni, au fost angrenați, în timpul liber, aproape 1 000 de elevi într-o frumoasă acțiune voluntară de amenajare a unui teren de sport.

Zilele trecute a avut loc festivitatea de inaugurare a acestei baze sportive. Cu acest prilej pe terenurile nou amenajate au avut loc primele întreceri.

În fotografie: profesorul în mijlocul sportivelor pe noul teren.

Foto: T. Roibu

FINALELE PE ȚARĂ ALE ȘCOLILOR PROFESIONALE ALE MINISTERULUI INDUSTRIEI CONSTRUCȚIILOR

Stadionul Olimpia din București a găzduit recent întrecerile finale ale școlilor profesionale ale M.I.C.

Competiția a cuprins probe de ATLETISM, jocuri de FOTBAL, HANDBAL, VOLEI, la care au participat elevi ai grupurilor școlare din Sibiu, Tg. Jiu, Roman, Turda, Jimbolia, Fieni, Scăieni, Săcele și București.

Întrecerile de atletism au fost dominate de elevii bucureșteni de la grupul școlar al Întreprinderii de prefabricate (prof. Gh. Bedereag) care au cucerit 9 titluri de campioni și, totodată, locul I pe echipe.

Dintre cîștigători am reținut rezultatele realizate de Nițu Cornel 11,6 la 100 m și 23,6 la 200 m, Stan Constantin 2:19,2 la 800 m, Duță Florea 4:39,0 la 1 500 m și Feraru Toader — 12,75 m la triplusalt.

La fotbal echipa grupului școlar al Trustului I construcții montaj București a învins în finală echipa grupului școlar Tg. Jiu.

La handbal băieți formația gr. șc. Jimbolia a dominat competiția învingînd fără dificultate în finală echipa gr. șc. montaj Buc.

La fete pe locul I s-a clasat echipa gr. șc. din Turda, care a învins gr. șc. I P. București clasată pe locul al II-lea.

La volei, echipa gr. șc. construcții montaj București a învins în finală grupul șc. Sibiu cu 2—0.

În urma stabilirii punctajului general, primele trei locuri au fost ocupate în ordine de către: *gr. șc. al Trustului I construcții montaj București, gr. șc. Jimbolia și gr. șc. Scăieni.*

La închiderea festivă a competiției în fața multor spectatori, cîștigătorii au fost distinși cu cupe, plachete și diplome.

prof. GH. RÎNDAȘU

Ne scriu corespondenții

● BUZĂU. Numeroși elevi dintr-o serie de comune ale raionului Buzău au luat parte în această primăvară la amenajarea și înfrumusețarea terenurilor sportive. Astfel, în comuna Țintești elevii și tinerii cooperatori au pus la punct un frumos teren de fotbal.

I. Popescu

● **Comuna** RUPTURA, **raionul Strehaia.** În mica noastră așezare sportul școlar începe să prindă aripi. La școala generală din comună orele de educație fizică se desfășoară în mod organizat, cu respectarea întocmai a programei de învățămînt, iar elevii au îndrăgit această materie de studiu. Rezultatele nu se lasă așteptate. Acum cîteva zile echipa feminină de gimnastică a școlii a obținut notă maximă la concursul pionierilor **„Dialog pe aceeași scenă"**. Din această formație fac parte Maria Iovița, Antonica Căprărescu, Victoria Cioană, Florența Mîndră, Elena Erceanu, Constantina Tițiriga, Nicoleta Marichescu, Zenaida Grecu. Cu un deosebit talent este înzestrată eleva Maria Săman, care la vîrsta de 8 ani și-a însușit cu ușurință o serie de elemente ale gimnasticii.

Și atletismul școlar cîștigă teren. Deocamdată menționez unul dintre cele mai bune rezultate obținute de elevul D. Grecescu din Strehaia, la săritura în lungime și anume 5,35 m. Însușiri pentru atletism manifestă și Maria Iovița, care la 11 ani se apropie de granița celor 4 m la lungime. În încheiere, îmi exprim o doleanță: așteptăm un sprijin mai concret din partea forurilor locale, datoare să se ocupe mai intens de propășirea sportului la sate.

Gigi Tănăsescu

În marea majoritate a școlilor din Capitală se organizează, pe terenurile special amenajate pentru atletism, întreceri pe clase, pe școli și chiar interșcoli

INIȚIATIVE

Sabrerii din lotul național în mijlocul elevilor

Răspunzînd invitației elevilor de la Liceul agricol special din comuna Afumați, sportivii din lotul republican de sabie au susținut săptămîna trecută o frumoasă demonstrație. Au luat parte, printre alții, *Gheorghe Culcea*, campionul țării din anul 1966, *Octavian Vintilă*, cîștigătorul recentului turneu internațional de la Havana, *Hariton Bădescu*, campion al Capitalei în 1967, *Ladislau Kohoni*, unul dintre „veteranii" probei.

Demonstrația a fost organizată în aer liber, pe planșe special amenajate, fiind urmărită de toți elevii liceului, ca și de numeroși locuitori ai comunei. Unele explicații de ordin tehnic (fiind vorba de o acțiune inedită pentru majoritatea celor prezenți) au fost date de *prof. Nicolae Nicolau*, șeful catedrei de educație fizică a liceului.

Au urmat asalturile. Cei prezenți au avut prilejul să guste frumusețea duelării cu sabia, una din probele cele mai spectaculoase din scrimă. Pe rînd au apărut pe planșe toți cei 7 sportivi ai lotului reprezentativ, care au transformat demonstrația într-un veritabil concurs. N-au lipsit nici încurajările celor de pe margine, grupați în „galerii" bine organizate. Ceea ce, din păcate, nu se prea întîmplă nici la marile concursuri...

La capătul celor 21 de asalturi (s-a tras sistem turneu), locul I a fost ocupat de *Octavian Vintilă* cu 6 victorii, număr maxim. El a fost urmat de *Gheorghe Culcea* (5 v.) și *Hariton Bădescu* (4 v.). Primilor trei clasați li s-au oferit de către conducerea liceului, prin tovarășul director, *prof. Cristică Anton*, frumoase cupe.

A fost o inițiativă reușită a Liceului agricol special din comuna Afumați și a federației de scrimă, care ar putea fi extinsă, eventual și cu participarea unor sportivi fruntași de la celelalte probe. S-ar face în acest fel o mai largă și permanentă popularizare a scrimei.

La Politehnica Timișoara se muncește, dar...

A trecut mai bine de un an de la înființarea cluburilor sportive studențești. Ce s-a realizat în acest timp la „Politehnica" Timișoara? În dorința de a afla răspuns la această întrebare am urmărit cîteva zile activitatea marelui club bănățean, antrenamentele sportivilor, am stat de vorbă cu oamenii care muncesc aici cu tragere de inimă, cu sîrguință. În rîndurile de mai jos — cîteva dintre concluziile la care am ajuns.

Primul interlocutor, șeful catedrei de educație fizică de la Institutul politehnic, conf. C. I. BUCUR. Din discuția purtată a reieșit că de la înființare și pînă în prezent la „Politehnica" s-a muncit serios și s-au obținut unele rezultate bune.

Șeful catedrei ne-a vorbit despre consfătuirile metodice care se țin cu toți antrenorii și asistenții, despre schimburile de experiență, despre rezultatele care se mai lasă așteptate și multe altele...

CE SPUN UNELE RECORDURI!

„Politehnica" Timișoara dispune de o evidență completă a sportivilor și recordurilor clubului. Am răsfoit cîteva din dosare și am extras cifre, nume, ani... Am început, alfabetic, cu litera A, deci cu... ATLETISMUL. Și iată ce am găsit: **BĂIEȚI** — 200 m — Gheorghe Grangure 22,6 (1966); 800 m — Norbert Protocil 2:02,0 (1963); 1 500 m — Norbert Protocil 4:24,3 (1963); 3 000 m — Francisc Bauer 9:52,9 (1962); 5 000 m — Viorel Badea 17:35,8 (1962); înălțime — Rudolf Horhoianu 1,89 m (1953)!; disc — Eugen Statnic 44,26 m (1958)!; **FETE**: 100 și 200 m — Ileana Zili 12,7 și 27,6 (1959); 800 m — Aurelia Todor 2:46,5 (1962); înălțime — Ilse Schif 1,35 m (1962), suliță — Zamfira Buzdugan 30,61 m (1965); 80 mg — Margareta Luchian 14,5 (1962).

Dacă am face o comparație între recordurile clubului și cele naționale s-ar desprinde imediat marele decalaj existent. Recordul lui Horhoianu — de pildă — la înălțime băieți (din 1953) este inferior recordului mondial... feminin al Iolandei Balaș! Concludent, nu?

Cam aceleași lucruri se pot spune despre aproape toate rezultatele atletice înregistrate de statisticile respective.

LA HALTERE am luat rezultatele celui mai bun sportiv al clubului, **Constantin Bulgaru.** Începînd din anul 1965 acest halterofil a „monopolizat" recordurile clubului său, precum și pe acelea regionale, de la cat. 75 kg. pînă la 90 kg. În ordinea respectivă, la totalul celor trei procedee, el a obținut următoarele rezultate: 327,5 kg. (1965, record regional); 342,5 kg. (1966, rec. reg.) și 335 kg. la categoria 90 kg. (1966 rec. reg.). Deci, după cum se vede, sportivul a cîștigat într-un an 15 kg. ca apoi, concurînd la o categorie mai mare în anul 1966 să înregistreze o scădere de 7,5 kg. Există, deci cîteva contradicții pe care atît antrenorul halterofilului cît și conducerea clubului au datoria să le rezolve cît mai curînd, mai ales că sportivul **Constantin Bulgaru** prezintă certe calități. **Dar, luate comparativ, recordurile realizate de bănățean și cele mai bune performanțe naționale, europene sau mondiale, au între ele o diferență ce depășește cu mult 100 kg. Trebuie să recunoaștem că este prea mare!**

LA NATAȚIE, clubul se mîndrește (și este normal) cu recordul lui Vasile Costa la 100 m bras (1:10,0), care constituie totodată și cel mai bun rezultat al țării. Dar, alături de Costa, în secția de natație mai activează doar cîțiva înotători. Îi poți număra pe degetele unei singure mîini. Cu o floare nu se face... primăvară!

HANDBALUL... FRUNCEA

Am asistat la antrenamentele echipei de handbal și din felul cum lucrează antrenorul **Constantin Jude** ne-am dat seama că rezultatele obținute și perspectivele care se întrevăd nu sînt întîmplătoare. Handbaliștii timișoreni participă în categoria A (seria I) și la terminarea turului se găseau pe locul III în clasament. Antrenorul JUDE preciza că în afara lui GUNEȘ, selecționat în lotul republican și participant la ultimul campionat mondial din Suedia, speră să bată la porțile consacrării și Ivan, Șt. Covaci, I. Covaci, Sauer I și alții. Efortul depus în orele de antrenament este o chezășie că dorința antrenorului timișorean este aproape de realizare.

„OF"-UL GENERAL — FOTBALUL

Nu a existat persoană — student, cadru didactic, antrenor, ori simplu susținător — care, întrebată fiind despre activitatea clubului, să nu amintească — cel puțin în treacăt — de fotbal. Acest sport îndrăgit de mase nu a mai reușit însă în ultimul timp să aducă satisfacții miilor de susținători care așteaptă mereu (și cam de mult) o schimbare în bine. Cauzele? Multiple, spun majoritatea celor care și-au exprimat punctul de vedere. În primul rînd, procesul instructiv educativ nu are continuitate. La „Politehnica" aproape că n-a existat an în care să nu se fi schimbat antrenorul principal al echipei. La fiecare înlocuire motivele (se zice) au fost obiective, dar, constatările ulterioare au arătat subiectivitatea cu care au fost efectuate aceste înlocuiri. Tovarășul Bucur arăta: **„Manifestările de vedetism din cadrul echipei, abaterile de la conduită, abuzurile și „grupulețele" au făcut în bună măsură să se ajungă la situația actuală. Au fost ținuți în echipă oameni — pasă-mi-te — indispensabili (vezi Mițaru, Remus Lazăr) care prin comportarea lor nu meritau cinstea de a reprezenta clubul, deoarece nu erau atașați cu nimic față de el. Dacă, de pildă, Mițaru nu se înțelegea cu un antrenor, începeau lucrăturile de „culise" care, necunoscute de către factorii în drept (așa să fie?), duceau la... schimbarea antrenorului respectiv. Au fost realități pe care noi abia acum am reușit să le cunoaștem și să luăm măsurile ce se impun".**

Un alt interlocutor, lectorul universitar PETRE COJEREANU (fost jucător) care răspunde în ultima perioadă din partea biroului consiliului clubului sportiv de secția de fotbal, ne spunea: „Acum, în ceasul al 12-lea, Lereter, Surdan și ceilalți fotbaliști atașați de clubul nostru încearcă rămînerea în categoria A. Destul de tîrziu! Totuși, munca, seriozitatea în pregătire, atmosfera serioasă din cadrul lotului, sperăm să ducă la rezultate pozitive".

În pregătirea juniorilor din cadrul clubului s-au constatat lucruri cu totul criticabile la antrenorii cu jumătate de normă, foștii jucători **Rusalin Marcu** și **Gh. Codreanu.** Aceștia, deși au arătat calități incontestabile ca fotbaliști, n-au reușit același lucru ca antrenori. Spre exemplificare ni s-a arătat condica de prezență. În dreptul numelor lor, **multe pete albe** sau linii roșii trase de șeful de catedră și reprezentînd absențele de la antrenament. Lecțiile se desfășoară **cu un conținut necorespunzător, conduse uneori în ținută de stradă, iar prezența jucătorilor la antrenament este, de asemenea, nesatisfăcătoare.**

Spre deosebire de aceștia, despre un alt antrenor, care se ocupă de juniori, STERE ZEANĂ, conducerea clubului a avut numai cuvinte de laudă, el fiind caracterizat prin **punctualitate,** seriozitate, pasiune pentru meseria aleasă, **conștiinciozitate. Așa, da!!**

SE MUNCEȘTE, DAR...

Am trecut în revistă doar cîteva din **cele 15** secții de la clubul Politehnica. În general, rezultatele sînt mulțumitoare, se vede că se muncește! Dar... Nu peste tot munca depusă a dus la rezultatele scontate. Am arătat mai înainte și am comparat recordurile atletice. Oare antrenorii Eugen Lupșa și R. Morateli se mulțumesc cu rezultatele obținute? Lecțiile de antrenament ale lui Eugen Lupșa au intensitate, sînt atractive, dar selecția este necorespunzătoare! Am văzut un aruncător de suliță care avea o înălțime de 1,75 și 70 kg. Ce rezultat poate obține atletul respectiv? Alergători de viteză care nu știu să... alerge! Aruncătoare de greutate arătînd mai degrabă a... balerine! Eugen Lupșa **a fost** un foarte bun alergător de viteză. Oare, nu poate pregăti un atlet care să obțină un rezultat egal cu al lui? Noi credem că da! Cam aceleași aprecieri și la adresa secțiilor de haltere, înot, gimnastică, baschet, tenis de masă, canotaj.

În concluzie, se poate spune că după un an de activitate la „Politehnica" Timișoara rezultatele obținute nu au fost pe măsura efortului depus. Aceasta, considerăm noi, din cauza selecției foarte slabe făcută de majoritatea antrenorilor. Sîntem siguri că atunci cînd selecția va fi riguroasă, făcută cu discernămînt și vor fi folosite cele mai noi metode de antrenament, altele vor fi și rezultatele înregistrate. Așteptăm, deci!

PAUL IOVAN

DIN VIAȚA CLUBURILOR SPORTIVE STUDENȚEȘTI